

Research Article

ผลสัมฤทธิ์การสอนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนตามแนวคิดสมมติฐานการป้อน
(The Input Hypothesis) ต่อทักษะการฟังของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

LISTENING ACHIEVEMENTS OF THE BUSINESS CHINESE PROGRAM
FIRST-YEAR STUDENTS OF DHURAKIJ PUNDIT UNIVERSITY FROM THE APPLICATION
OF INPUT HYPOTHESIS IN THE CHINESE LISTENING AND SPEAKING COURSE

โชติกานต์ ใจบุญ*
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

Chotikan Jaiboon*
Dhurakij Pundit University

*E-mail: chotikan.jb@gmail.com

Received: 2023-04-05

Revised: 2023-07-15

Accepted: 2023-11-03

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input hypothesis) และเพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาการฟังภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input hypothesis) ของ Krashen กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 หลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 25 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาจีนและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการฟังการพูดภาษาจีนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบ T (T Test Paired Sample) ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังหลังเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) ทั้ง 5 หัวข้อ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสมมติฐาน

การป้อน (The Input Hypothesis) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีเจตคติภาพรวมในระดับสูง กล่าวคืออยู่ในระดับพึงพอใจมาก

คำสำคัญ: ทฤษฎีสมมติฐานการป้อน วิชาการฟังการพูดภาษาจีน ทักษะการฟัง

ABSTRACT

This research aimed to compare the Chinese listening achievements of first-year students before and after the application of Krashen's input hypothesis in classroom learning and to explore the attitudes of the students towards the Chinese Listening and Speaking Course after the application of the input hypothesis. The total sample was 25 students with the purposive sampling technique. The students were business Chinese students at the Faculty of Arts, Dhurakij Pundit University, enrolling in the first semester of the 2022 academic year. The research instruments consisted of a Chinese language proficiency test and an attitude survey conducted before and after the application of the input hypothesis. Statistical methods used to analyze data included percentages, averages, standard deviations, and the paired sample t-test.

The results showed significant improvement in the students' listening achievements in all five aspects with statistical significance at the 0.05 level after the application of the input hypothesis within the classroom. Furthermore, the students' overall attitude towards the course was found to be at a high-satisfaction level.

Keywords: input hypothesis, chinese listening and speaking course, listening

บทนำ

วิชาการฟังการพูดภาษาจีนเป็นรายวิชาที่จัดเป็นประเภทรายวิชาทักษะ ซึ่งการเรียนการสอนภาษาจีนโดยทั่วไปมักจะมีการแบ่งวิชาออกเป็นวิชาภาษาจีนรวมทักษะ (综合课) และรายวิชานั่นทักษะ (技能课) โดยในรายวิชาทักษะจะมีการจัดวิชาเป็นวิชาการฟังภาษาจีน (听力课) วิชาการพูดภาษาจีน (口语课) การอ่านภาษาจีน (阅读课) การเขียนภาษาจีน (写作课) ในงานวิจัยของ Lu (2009) ได้กล่าวว่า

รูปแบบการสอนตามทักษะได้เริ่มขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1979 ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนสำหรับชาวต่างชาติ ที่ไปศึกษา ณ ประเทศจีน โดยผู้สอนได้วิเคราะห์วัตถุประสงค์ด้านการเรียนรู้และการใช้ชีวิตของผู้เรียน โดยจัดการเรียนการสอนเน้นการฟังการอ่านเป็นหลัก เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ที่จะต้องไปเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองต้องการได้ต่อไป แต่สำหรับทักษะการพูดจะมีการจัดการเรียนการสอนทักษะที่เพียงพอต่อ

การใช้ชีวิตพื้นฐานเท่านั้น โดยทักษะนี้สามารถพัฒนาได้เองในอนาคต ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการแยกทักษะในการฝึกฝน ภายหลังในประเทศจีนก็ได้มีการจัดการเรียนการสอนแบบรวมทักษะขึ้น จึงทำให้เกิดวิชาการฟังการพูดภาษาจีนขึ้นมาในช่วงประมาณปี 2010 (Tian, 2011) นับแต่นั้นมานักวิชาการและอาจารย์สอนภาษาจีนต่างก็ให้ความสำคัญกับหลักการสอนวิชาการฟังการพูดภาษาจีน

การเรียนการสอนรายวิชาการฟังการพูดภาษาจีนในประเทศไทยนั้นเริ่มได้รับความสำคัญมากขึ้นตามยุคสมัย การเปิดสอนของลักษณะรายวิชาที่ต่างกันออกไป บางมหาวิทยาลัยเปิดเป็นวิชาเลือก บางมหาวิทยาลัยเปิดเป็นวิชาบังคับ เช่น ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงถูกกล่าวถึงในงานวิจัยของ Huang (2017) ว่ามีการเปิดเป็นวิชาเลือก และผู้เรียนจะต้องเรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐานตัวที่ 1-4 ก่อนถึงจะสามารถเลือกเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีน 1 หรือการฟังการพูดภาษาจีน 2 ได้ตามลำดับ Xue (2013) ได้มีการแนะนำลักษณะวิชาการฟังการพูดภาษาจีนของมหาวิทยาลัยนอร์ทเซี่ยงไฮ้ว่าเปิดเป็นรายวิชาเลือก และเรียนเพียงแค่ 1 ภาคการเรียน ส่วนการเปิดเป็นวิชาบังคับอย่างเช่นที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตก็ได้เปิดเป็นวิชาบังคับให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในภาคการเรียนที่ 1 เป็นต้น

หลักการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการฟังการพูดภาษาจีนควรให้ความสำคัญกับหลักการความเท่าเทียมของทักษะหรือให้ความสำคัญอย่างเท่ากันระหว่างการฟังและการพูด เพราะหลักการนี้จะกำจัดข้อด้อยของการฝึกฝนเพียงทักษะเดียว และสอดคล้องกับเงื่อนไขการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในหลาย ๆ มิติ และการที่จะให้

ความสำคัญกับ 2 ทักษะอย่างเท่าเทียม (Tian, 2011) ได้นั้น ปัจจัยสำคัญก็คือระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนที่ดีที่สุดควรจัดให้มีรายวิชานี้ในปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 เพราะผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐานภาษาจีนก่อน นั่นก็คือต้องมีทักษะการฟังที่มีการสะสมคำศัพท์และความรู้พอที่จะฟังแล้วสามารถเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้ และจะดีที่สุดหากผู้เรียนได้เรียนรายวิชาการฟังมาก่อนที่จะเรียนวิชาการฟังการพูด เพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถได้ฟังและพูดตามกระบวนการของรายวิชานี้ได้อย่างดี แต่ทว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีข้อแตกต่างกับการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาชาวต่างชาติที่ไปเรียนที่ประเทศจีน เนื่องด้วยลักษณะโครงสร้างหลักสูตรทำให้ระยะเวลาในการเรียนการสอนนั้นเป็นข้อจำกัด จึงทำให้ในบางมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนวิชาการฟังการพูดในภาคเรียนที่ 1 ชั้นปีที่ 1 จึงเป็นที่มาว่านักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนเรียนรายวิชานี้แล้วไม่สามารถทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้ดี เนื่องจากยังขาดทักษะการฟัง การรับข้อมูลที่รู้จักเพื่อนำมาใช้ในการป้อนข้อมูล ถ่ายทอดข้อมูลออกในลำดับต่อไป ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การเรียนการสอนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนของผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานเป็นไปอย่างยากลำบาก และท้ายที่สุดอาจจะทำให้ทักษะการสื่อสารหรือการฟังการพูดภาษาจีนไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เหมือนปัญหาผู้เรียนของ Xue (2013) ที่ระบุไว้ว่าผู้เรียนในระดับชั้นปีที่ 1 ถึงแม้จะเรียนภาษาจีนมาบ้างแต่ก็ไม่สามารถใช้ภาษาจีนได้ พูดได้เพียงแค่ “สวัสดี” “ลาก่อน” และนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 และ 3 ที่เรียนภาษาจีนมาแล้ว 1-2 ปีนี้ มีความสามารถ

หรือทักษะการอ่านเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แต่ทักษะการฟังและการพูดนั้นยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้น จึงมีความเห็นว่าควรพัฒนาทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้ง 4 ด้าน และเน้นให้ความสำคัญกับทักษะการฟังและทักษะการพูด เพราะในกระบวนการสื่อสารนั้นต้องสามารถรับข้อมูลและป้อนข้อมูลออกมาได้ถึงจะสามารถทำให้การสื่อสารสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี Kang (2016) ได้พูดถึงปัญหาการเรียนการสอนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนในประเทศไทยไว้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนการฟังการพูดภาษาจีนในประเทศไทยค่อนข้างจะมีความตายตัว รูปแบบการสอนที่ได้ใช้มาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ไม่สามารถดึงความสนใจของผู้เรียนได้อีกต่อไป และทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและเหนื่อยกับการเรียนรู้ ด้วยสภาพปัญหานี้จึงทำให้ผู้สอนต่างก็ทดลองใช้วิธีการสอนเพื่อเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach) การสอนที่เน้นภาระงาน (ชิ้นงาน) (Task-Based Language Teaching) การสอนแบบตอบสนองด้านกายภาพ (Total Physical Response) เป็นต้น รูปแบบการสอนเหล่านี้ต่างก็ได้ทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาการฟังการพูด และผลการทดลองก็สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ได้ ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยในประเทศจีนในช่วงปี 2019-2022 ที่พยายามยกระดับผลการเรียนรู้ในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนโดยใช้แนวคิดหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน เช่น การใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้านในการจัดการเรียนการสอน (Liang, 2019) มาออกแบบใช้กับนักศึกษา

ชาวต่างชาติในรายวิชาการฟังการพูดระดับพื้นฐานของมหาวิทยาลัยครุศาสตร์ฮาร์บิน หรือจะเป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบ GPA (Growing Participator Approach) (Ning, 2020) ซึ่งการสอนรูปแบบนี้มองว่าผู้เรียนเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ระดับภาษาจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้น เพราะว่ากระบวนการเรียนรู้ภาษาใหม่ของผู้เรียนนั้นเปรียบดังกระบวนการเติบโต ซึ่งตัวผู้วิจัยเองก็เคยได้นำเอาแนวคิดห้องเรียนกลับด้านและการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Chotikan, 2020) มาทำการทดลองใช้กับนักศึกษารายวิชาการฟังการพูดภาษาจีนให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กลุ่มผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐานภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้น และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น แต่ระหว่างการทดลองพบว่าผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนยังไม่มีความเข้าใจที่มากพอ ที่จะสามารถทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น ควรจะมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการป้อนข้อมูลที่จำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปใช้ในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสะสมวงคำศัพท์และสามารถนำไปใช้ได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมองหาแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาต่างประเทศที่เน้นการป้อนข้อมูลนี้ให้แก่ผู้เรียน จึงเป็นที่มาของการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งจากการค้นหาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องก็พบงานวิจัยของ Meng (2011) ที่ได้เสนอหลักการสอนการฟังการพูดไว้ว่าจะต้องเน้นทั้งการฟังและการพูด โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีการป้อน (Input-Hypothesis) ของ Krashen (1982) และทฤษฎีสมมติฐานตัวป้อนนอกของ Swain (1985) โดยมีแนวคิดว่ามนุษย์ต้องอาศัยการดูดซึม หรือรับเอาข้อมูลที่เข้าใจได้เพื่อที่จะ

เรียนรู้และเปิดรับข้อมูลความรู้ทางภาษา และการฟังแล้วเข้าใจไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้รูปแบบทางภาษาของภาษาเป้าหมายได้สำเร็จ กลับกันการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป้าหมายในการถ่ายทอด หรือป้อนข้อมูลออกมาจะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายอย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานเรียนรู้วิชาการฟังการพูดภาษาจีนในภาคการศึกษาที่ 1 ในชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงได้นำเอาแนวคิดทฤษฎีสมมติฐานการป้อน ของ Krashen (1982) เป็นแนวทางหลักในการออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นการป้อนข้อมูลที่เข้าใจได้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับเอาข้อมูลทางภาษา และดูดซึมเป็นข้อมูลที่จะใช้ในการป้อนออก หรือสื่อสารในระดับต่อไป เพราะหากปราศจากข้อมูลทางภาษาเหล่านี้ ผู้เรียนก็ไม่สามารถทำได้แม้แต่จะเข้าใจเนื้อหาที่ตนเองได้ยิน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input hypothesis)
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input hypothesis)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนของนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีน

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 หลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีน จำนวน 25 คน

ด้านเนื้อหา

สาระสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) ที่เกี่ยวกับทักษะการฟังภาษาจีนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยมีกระบวนการจัดการด้านเนื้อหา ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis)
2. ศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมและเทคนิควิธีเพื่อการรับภาษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis)
3. ศึกษาเนื้อหาสาระวิชาการฟังการพูดภาษาจีน กำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

ในบทเรียน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 หัวข้อ (5 บท) และได้กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม และสื่อที่ใช้ในแต่ละหัวข้อ ในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis)

ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 รวมจำนวน 10 สัปดาห์

ทบทวนแนวคิด

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สองเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในด้านทักษะต่าง ๆ นั้น ผู้สอนหลายๆ ท่านมักจะนำเอาแนวคิดหรือทฤษฎีเกี่ยวกับ “การรับภาษา” (Language Acquisition) เข้ามาช่วยในการออกแบบการเรียนการสอน เพราะต่างก็มีความเชื่อว่าการรับภาษามีประสิทธิภาพมากกว่า “การเรียนรู้ภาษา” พิริพัฒน์ (2013) ได้ศึกษาค้นคว้าและสรุปความแตกต่างระหว่าง “การรับภาษา” และ “การเรียนรู้ภาษา” ไว้ว่าการรับภาษา หรือ Language Acquisition ในภาษาอังกฤษนั้น เป็นกระบวนการได้ภาษาตามธรรมชาติ โดยทารกหรือผู้เรียนไม่รู้ตัว (Unconscious) การได้หรือการรับภาษาเป็นผลพวงจากการปฏิสัมพันธ์หรือสัมผัสกับภาษาเป้าหมาย โดยการรับนี้อาจจะเกิดจากคนรอบข้างของผู้เรียน ผู้ปกครองของทารก มีการดัดแปลงปรับเปลี่ยนภาษาให้ง่าย เพื่อช่วยให้เด็กหรือผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยไม่จำเป็นต้องสอนถึงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของภาษานั้น ๆ

ส่วน “การเรียนรู้ภาษา” เป็นกระบวนการได้ภาษาแบบรู้สำนึก (Conscious) กล่าวคือผู้เรียนได้รับการอธิบายกฎเกณฑ์ การสอนโดยตรง ตลอดจนได้รับการแก้ไขข้อผิดพลาดจากบุคคลซึ่งเปรียบได้ดังครูหรือผู้ชี้แนะ ดังนั้น นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาพัฒนาการหลายท่านจึงเสนอแนะว่า ควรจะหาวิธีการทำให้ “การเรียนรู้” กลายเป็น “การรับ” ภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้วงการการสอนภาษาที่ 2 นั้น ได้นำเอาทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ “การรับภาษา” เข้ามาช่วยในการออกแบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และบรรดาทฤษฎีเหล่านั้น มีทฤษฎีหนึ่งของนักภาษาศาสตร์ประยุกต์แห่งมหาวิทยาลัย Southern California ได้กล่าวไว้ว่า “เราจะรับภาษาได้ดีที่สุดถ้ามีข้อมูลภาษาที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) อย่างพอเพียง” (Krashen, 1982) ซึ่งเป็น 1 ในสมมติฐานการเรียนรู้ภาษาของเขาเอง ประกอบด้วยสมมติฐาน 5 ประการ ดังนี้

1. The Acquisition-Learning hypothesis,
2. The Monitor hypothesis,
3. The Natural Order hypothesis,
4. The Input hypothesis,
5. Affective Filter hypothesis.

ซึ่ง 5 สมมติฐานการรับภาษานี้ มี 2-3 สมมติฐานได้ถูกนำไปใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนภาษาจีน และที่ได้รับความนิยมมากที่สุดก็คือสมมติฐานรับเข้าหรือที่มักจะถูกเรียกว่าสมมติฐานตัวป้อนทางภาษา The Input hypothesis สมมติฐานนี้พยายามหาคำตอบว่า

ผู้เรียนภาษาจะสามารถรับภาษาได้อย่างไร ซึ่ง Krashen (1982) ได้อธิบายไว้ว่าการรับภาษาของคนเราได้จากการรับไม่ใช่จากการเรียน ซึ่งนุรอนี (2012) ได้สรุปเกี่ยวกับสมมติฐานการป้อนทางภาษาไว้ว่า “การรับภาษานั้นจะเกี่ยวข้องกับสมมติฐานลำดับการรับภาษาที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ โดยผู้เรียนจะรับภาษาจากขั้น i ไปสู่ขั้น $i + 1$ (i หมายถึงระดับความสามารถปัจจุบันของผู้เรียน และ $i + 1$ หมายถึงระดับข้อมูลทางภาษาที่อยู่สูงกว่าระดับความสามารถปัจจุบันของผู้เรียนเล็กน้อย) และผู้เรียนจะสามารถย้ายระดับความรู้ได้ก็ต่อเมื่อรู้และเข้าใจในตัวป้อนทางภาษา คือเข้าใจความหมายไม่ใช่รูปแบบข้อความ ดังนั้น การป้อนหรือนำเข้าในปริมาณที่เพียงพอ ผู้เรียนก็จะสามารถเรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้อย่างเป็นธรรมชาติ (Krashen, 1985; Swain, 1985) การเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติในประเทศจีนเริ่มมีการนำเอาทฤษฎีสมมติฐานตัวป้อนทางภาษา (The Input Hypothesis) ของ Krashen (1982) มาใช้พัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาการพูดภาษาจีน หรือการฟังภาษาจีน สมมติฐานนี้เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทางภาษา (Acquisition) โดยนักวิชาการจีนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของสมมติฐานของ Krashen ที่แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้เรียนภาษาจะเกิดการเรียนรู้ได้จะต้องมีการป้อนข้อมูลที่สามารถเข้าใจได้อย่างมากพอ (Meng, 2020) เพราะวิธีการที่ทำให้มนุษย์ได้รับภาษานั้นจะต้องผ่านการดูรับเอาความรู้ที่สามารถเข้าใจได้เข้าไป (Wang, 2019) ความสนใจของคนเราก็จะถูกพ่วงไปที่ตัวของข้อมูลที่กำลังทำการป้อนเข้า แทนการพ่วงไปที่รูปแบบของภาษา

และข้อมูลที่ใช้ในการถ่ายทอดป้อนเข้าสู่ผู้เรียนนั้นจะต้องไม่ยาก และง่ายเกินไป โดยใช้สูตร $i + 1$ ที่ได้แนะนำไปข้างต้นแล้ว ดังนั้น หัวใจสำคัญของการใช้สมมติฐานนี้ก็คือเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นเนื้อหาที่สามารถเข้าใจได้ และต้องมีปริมาณที่เพียงพอต่อการทำความเข้าใจ

งานวิจัยเกี่ยวกับสมมติฐานตัวป้อนทางภาษาในการเรียนการสอนภาษาจีน (The Input Hypothesis) ในประเทศจีนส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์จุดเด่นของตัวสมมติฐานและการนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น Wang (2009) ได้เสนอวิธีการแก้ปัญหาในชั้นเรียนภาษาจีนของตนเองว่าจะต้องเน้นการป้อนข้อมูลที่มีคุณภาพเพื่อให้ผู้เรียนได้ดูดซับนำไปใช้เรียนรู้ Wang (2019) ได้เสนอให้นำเอาสมมติฐานนี้มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน โดยการป้อนภาษานั้นสามารถใช้จุดเด่นความเป็นเจ้าของภาษาของผู้สอนทำการป้อนข้อมูลผ่านการถ่ายทอดเนื้อหาที่เรียน โดยจะต้องสะท้อนเอาน้ำเสียงของประโยคแต่ละประโยคออกมา โดยมีเงื่อนไขว่าผู้สอนจะต้องออกเสียงชัดเจน ความเร็วเหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้การป้อนข้อมูลยังสามารถออกแบบตามลักษณะรายวิชาได้ เช่น การเรียนการสอนวิชาการฟังภาษาจีนสามารถใช้วิธีการฟังแล้วพูดหรือวิธีฟังไปพูดไปเพื่อพัฒนาความสามารถการรับรู้ ความสามารถในการทำความเข้าใจ และความสามารถในการจัดเก็บ ถึงแม้การสอนในชั้นเรียนไม่อาจสร้างสภาพแวดล้อมการสื่อสารได้อย่างธรรมชาติ แต่ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนแบบสถานการณ์สมมติเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนย่อยความรู้ที่ได้รับเพื่อนำป้อนกลับมาทางภาษาพูด

ในระยะต่อมาสมมติฐานตัวป้อนได้รับความนิยมนอย่างมากในรายวิชาการพูดภาษาจีน งานวิจัยที่พบส่วนใหญ่เป็นการเสนอแนวคิดและวิธีการดึงเอาสมมติฐานตัวป้อนของ Krashen มาใช้ในการเรียนการสอนและการออกแบบรายวิชา เช่นงานวิจัยของ Yang (2015) ที่ได้นำเอาสมมติฐานการป้อนของ Krashen และ Swain ที่เสนอว่าการจัดการเรียนการสอนจะต้องมีการปรับเนื้อหาทางภาษาที่จะใช้สอน จะต้องออกแบบตามสภาพจริงและอาศัยอุปกรณ์การสอนเพื่อเสริมการป้อนข้อมูลที่สามารถเข้าใจได้ (Comprehensible) นอกจากนี้ก็ยังมีในรายวิชาการฟังภาษาจีน เช่นงานวิจัยของ Gao (2013) ที่พยายามวิเคราะห์การนำสมมติฐานตัวป้อนและประสบการณ์การสอนของตนเองเสนอเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาการฟังภาษาจีน สำหรับงานวิจัยที่นำเอาสมมติฐานตัวป้อนของ Krashen มาใช้ทดลองจัดการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นยังมีไม่มากนัก เช่น งานวิจัยของ Qian (2017) ที่นำเอาสมมติฐานตัวป้อนทางภาษาและ The Affective Filter Hypothesis ในการออกแบบการเรียนการสอนวิชาการพูดภาษาจีนแก่นักศึกษาต่างชาติ โดยนำเอาการป้อนข้อมูลด้วยกิจกรรมฟังคำศัพท์ ยกบัตรคำ การดูคลิปวิดีโอ การถามตอบในลักษณะต่าง ๆ เพื่อเพิ่มการป้อนข้อมูลผ่านการฟังในการเรียนรู้ไวยากรณ์ นอกจากนี้ยังพยายามทำให้การเรียนการสอนและการป้อนข้อมูลของผู้สอน

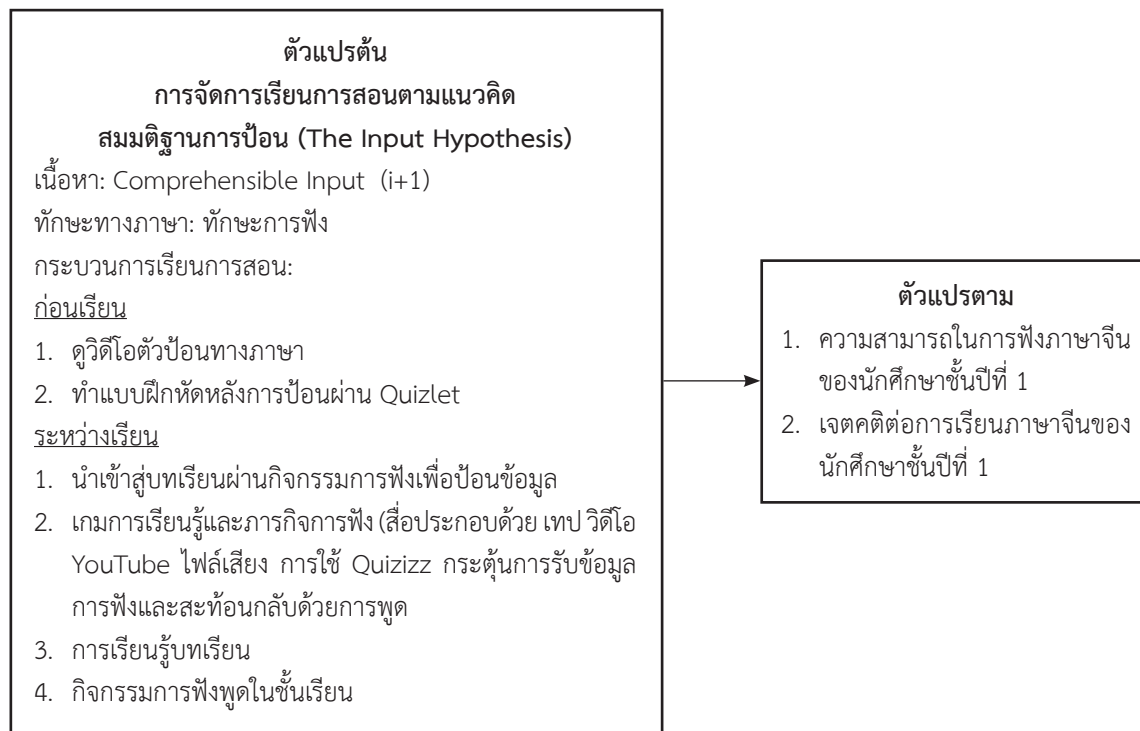
ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดเป็น $i=1$ ได้ และในรายวิชาการฟังการพูดภาษาจีนยังม้งานวิจัยของ Meng, 2020 ได้นำเอาสมมติฐานตัวป้อนทางภาษาของ Krashen มาใช้กับวิชาการฟังการพูดภาษาจีนระยะสั้น ในรูปแบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรมแชท “Kakao Talk” ในการทำกิจกรรมการฟังและพูดภาษาจีน จากนั้นได้สังเกตบันทึกกิจกรรมการเรียน การพบว่าการใช้สมมติฐานตัวป้อนทางภาษาในการออกแบบการเรียนการสอนครั้งนี้ใช้คลิปเสียงระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฟังแล้วสื่อสารโต้ตอบกลับด้วยภาษาของตนเองทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดังและพูดมากขึ้น ผลการเรียนรู้ดีขึ้น

สมมติฐาน

1. หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนสอบวัดผลทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับดีขึ้นไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบงานวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้แผนแบบการทดลองกลุ่มเดียว (One Group Pretest-Posttest Design) (บัญชา จำปารักษ์, 2560) โดยมีการวัดก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis)

1. กลุ่มประชากรตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 หลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ รวม 25 คน

2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) จำนวน 10 สัปดาห์ เป็นจำนวน 30 ชั่วโมง ก่อนทำการวิจัยการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียน วิธีปฏิบัติให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มตัวอย่าง

2) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) โดยใช้แบบวัดทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียน

ในรายวิชาการฟังการพูดภาษาจีนธุรกิจกับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐาน

3) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนในรายวิชาการฟังการพูดภาษาจีนธุรกิจกลุ่มผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐาน โดยใช้เวลาทั้งสิ้น 10 สัปดาห์ เป็นจำนวน 30 ชั่วโมง โดยแนวคิดนี้เน้นการให้ตัวป้อนทางภาษาหรือข้อมูลทางภาษาที่เข้าใจได้มากที่สุด (Comprehensible Input) ให้แก่ผู้เรียนหากผู้เรียนสามารถรับข้อมูลเหล่านี้ได้ ก็จะพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนได้ ทำให้เข้าใจในสิ่งที่ฟังได้ สะสมเป็นวงคำศัพท์หรือความรู้ในสมอง และทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนในลำดับต่อไป

4) ภายหลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ตามกำหนดให้นักศึกษาทำแบบวัดทักษะการฟังที่มีลักษณะใกล้เคียงกับข้อสอบก่อนเรียนที่ผ่านการทดสอบความถูกต้องเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 10 ข้อต่อ 1 บทเรียน จำนวนทั้งหมด 5 บทเรียน

5) ภายหลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกำหนด ให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่ผ่านการทดสอบความถูกต้องเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 16 ข้อ

ผู้วิจัยทำการดำเนินการทดสอบความถูกต้องเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) กับ

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้เฉพาะข้อคำถามที่ค่า $IOC \geq 0.5$ เพื่อให้ข้อคำถามมีความถูกต้องเที่ยงตรง และครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย และตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของข้อคำถามว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในข้อคำถามอย่างแท้จริง โดยทำการทดสอบ (Pilot Test) กับกลุ่มทดสอบ จำนวน 5 คน โดยใช้เทคนิคการวัดค่าความสอดคล้องของแบบ (Internal Consistency Method) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยค่าที่ยอมรับได้จะต้องมีค่า Alpha (α) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ & อัจฉรา ชานีประศาสน์, 2547) โดยค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามทั้งหมดอยู่ที่ 0.930 สรุปได้ว่าแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความเที่ยงตรงของข้อมูลที่เพียงพอ เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือ ก่อนนำเอาแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลงานวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง

3. เก็บรวบรวมข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) จากกลุ่มประชากรเป้าหมายนักศึกษาคณะศิลปศาสตร ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 หลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ รวม 25 คน

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง วรรณกรรม และ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ และเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นส่วนประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล

4. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ และประมวลผลทางสถิติ โดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อบรรยายลักษณะเบื้องต้นของประชากรที่ศึกษาจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในแบบสอบถาม เพื่อเป็นการอธิบายค่าของข้อมูล โดยการนำเสนอใน ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test paired sample และประเมินระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมมติฐานการรับภาษาที่ 2 แนวคิดสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) ของนักศึกษา หลังการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องผลการสอนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนตามแนวคิดสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) ต่อทักษะการฟังของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ ชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย แบ่งเป็น 2 ตอน เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังภาษาจีนในรายวิชาการฟังการพูดภาษาจีนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แนวคิดสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังในรายวิชาการฟังการพูดภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) จำนวน 25 คน โดยเก็บทั้งหมดจากหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 หัวข้อ ดังนี้

หัวข้อที่ 1 你是哪国人? คุณคือคนชาติไหน

หัวข้อที่ 2 你家有几口人? ครอบครัวคุณมีสมาชิกกี่คน

หัวข้อที่ 3 西瓜多少钱一斤? แตงโมชั่งละเท่าไร

หัวข้อที่ 4 请问, 洗手间在哪儿? ขอโทษนะคะ ห้องน้ำอยู่ไหนคะ

หัวข้อที่ 5 请问, 您想喝点什么? ขอโทษนะคะ คุณต้องการดื่มอะไรดีคะ

ผลการวิจัยเป็นไปตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิจัยคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis)

ตารางสรุปผลการทดสอบ สมมติฐาน	คะแนนก่อนเรียน (Pre-Test)		คะแนนหลังเรียน (Post-Test)		t	P-value
ประเด็นการเปรียบเทียบ	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	7.20	1.803	8.88	1.130	-5.250	0.001
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	6.36	1.254	8.72	2.112	-6.316	0.001
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	5.44	1.828	7.84	1.841	-5.237	0.001
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	4.48	1.828	8.2	1.826	-8.282	0.001
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	7.32	2.036	8.8	1.354	-3.621	0.001

จากตารางที่ 1 พบว่าการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังหลังเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) หลังเรียนทั้ง 5 หัวข้อ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพิจารณาระดับนัยสำคัญ จากค่า p-value ซึ่งระดับนัยสำคัญที่เหมาะสมควรมีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis)

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	Sig
ก่อนเรียน	25	10	6.16	1.75	0.001
หลังเรียน	25	10	8.49	1.65	

จากผลการวิจัยสามารถทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 (H1): หลังการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนสอบวัดผลทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างน้อยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ต่อทักษะการฟังของนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่าก่อนจัดการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยปานกลาง $\bar{X}$ เท่ากับ 6.16 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 1.75 หลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง $\bar{X}$ เท่ากับ 8.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 1.65 เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากคะแนนเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis)

ในตอนต้นที่ 2 ผู้วิจัยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) คำถามแบบวัดทัศนคติเชิงบวก จำนวน 9 ข้อและ 2) คำถามแบบวัดทัศนคติเชิงลบ จำนวน 7 ข้อ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (Means) เพื่อให้ทราบระดับความคิดเห็นของประชากรในงานวิจัย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงการกระจายของข้อมูล โดยงานวิจัยฉบับนี้ใช้มาตรวัดเพื่อแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ว่า เห็นด้วย

3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ว่า ไม่แน่ใจ

2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ว่า ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น ว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การแปลผล จะแบ่งระดับของทัศนคติออกเป็น 3 ระดับโดยใช้เกณฑ์คะแนนตามกลุ่มตามความคิดของ Best (1981:78) โดยใช้ค่าคะแนนสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนต่ำสุดและนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่มหรือระดับที่ต้องแบ่ง

พิสัยของช่วงคะแนน (I)

$$= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned} \text{พิสัยของช่วงคะแนน (I)} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ยของทัศนคติมีช่วง
คะแนนเฉลี่ย ดังนี้
ทัศนคติระดับสูง จะมีช่วงคะแนนเฉลี่ย
3.68 - 5.00 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ดีมาก
ทัศนคติระดับปานกลาง จะมีช่วงคะแนน
เฉลี่ย 2.34 - 3.67 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็น
ว่า ปานกลาง

ทัศนคติระดับต่ำ จะมีช่วงคะแนนเฉลี่ย
1.00 - 2.33 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า
พอใช้
ซึ่งผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น
มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับเจตคติต่อการเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
ที่เรียนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) กลุ่มที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีน
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 25 คน ในข้อคำถามวัดทัศนคติเชิงบวก

ข้อคำถาม	Mean	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	แปลความ
1. ฉันชอบเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีน	4.40	.793	สูง	ดีมาก
2. ฉันอยากเรียนภาษาจีนให้เก่ง	4.88	.332	สูง	ดีมาก
3. ฉันอยากมีชั่วโมงเรียนวิชาภาษาจีนมากที่สุด	4.16	.800	สูง	ดีมาก
4. วิชาการฟังการพูดภาษาจีนเป็นวิชาที่สนุกสนานมาก	4.20	.816	สูง	ดีมาก
5. ฉันชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั่วโมงวิชาการฟัง การพูดภาษาจีน	4.12	.833	สูง	ดีมาก
6. ฉันรู้สึกดีเมื่อสามารถตอบคำถามได้ในวิชาภาษาจีน	4.68	.557	สูง	ดีมาก
7. วิชาการฟังการพูดภาษาจีนทำให้พูดภาษาจีนได้ดีขึ้น	4.60	.645	สูง	ดีมาก
8. กิจกรรมการฟังทำให้ฉันคุ้นชินกับคำศัพท์มากขึ้น	4.64	.638	สูง	ดีมาก
9. วิชาการฟังการพูดภาษาจีนทำให้ฉันอยากพูด ภาษาจีนมากขึ้น	4.52	.653	สูง	ดีมาก
สรุปผลเจตคติเชิงบวก	4.47	.674	สูง	ดีมาก

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ ที่ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 25 คน มีเจตคติภาพรวมกับข้อคำถามเชิงบวกในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ อยู่ที่ 4.47 S.D. เท่ากับ .67 ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามจำนวน 9 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ 1) ฉันอยากเรียนภาษาจีนให้เก่ง 2) ฉันรู้สึกดีเมื่อสามารถตอบคำถามได้ในวิชาภาษาจีน 3) กิจกรรมการฟังทำให้ฉันคุ้นชินกับ

คำศัพท์มากขึ้น 4) วิชาการฟังการพูดภาษาจีนทำให้พูดภาษาจีนได้ดีขึ้น 5) วิชาการฟังการพูดภาษาจีนทำให้ฉันอยากพูดภาษาจีนมากขึ้น 6) ฉันชอบเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีน 7) วิชาการฟังการพูดภาษาจีนเป็นวิชาที่สนุกสันทานมาก 8) ฉันอยากมีชั่วโมงเรียนวิชาภาษาจีนมากที่สุด และ 9) ฉันชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั่วโมงวิชาการฟังการพูดภาษาจีน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับเจตคติต่อการเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) กลุ่มที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 25 คน ในข้อคำถามวัดทัศนคติเชิงลบ

ข้อคำถาม	Mean	S.D.	ระดับทัศนคติ	แปลความ
10. ฉันกลัวที่จะพูดภาษาจีน	2.92	1.077	กลาง	ปานกลาง
11. ฉันไม่อยากเข้าห้องเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีน	1.52	.823	ต่ำ	ไม่ดีมาก
12. ฉันรู้สึกกลัวเมื่อฟังอาจารย์พูดภาษาจีนแล้วไม่เข้าใจ	3.04	1.306	กลาง	ปานกลาง
13. ฉันรู้สึกไม่สบายใจเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีน	1.80	.913	ต่ำ	ไม่ดีมาก
14. วิชาการฟังการพูดภาษาจีนเป็นวิชาที่ยากมาก	2.60	1.080	กลาง	ปานกลาง
15. ฉันอยากให้เวลาเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนหมดเร็ว ๆ	1.56	.651	ต่ำ	ไม่ดีมาก
16. กิจกรรมในชั้นเรียนยากมาก	2.60	.866	กลาง	ปานกลาง
สรุปผลเจตคติเชิงลบ	2.29	.960	กลาง	ปานกลาง

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ ที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 25 คน มีเจตคติกับข้อความเชิงลบ จำนวน 7 ข้อ แบ่งได้ 2 ระดับ คือ ระดับกลางและระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ อยู่ที่ 2.29 S.D. เท่ากับ .96 ซึ่งทัศนคติระดับกลาง แปลความได้ว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง มีเจตคติปานกลาง ประกอบไปด้วย คำถามจำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ 1) ฉันรู้สึกกลัวเมื่อฟังอาจารย์พูดภาษาจีนแล้วไม่เข้าใจ 2) ฉันกลัวที่จะพูดภาษาจีน 3) วิชาการฟังการพูดภาษาจีนเป็นวิชาที่ยากมาก และ 4) กิจกรรมในชั้นเรียนยากมาก ทั้งนี้ 3) และ 4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 2.60 นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติระดับต่ำ แปลความได้ว่า นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง มีเจตคติไม่ดีมาก ไม่เห็นด้วยกับคำถามเชิงลบเหล่านี้ ประกอบไปด้วย คำถามจำนวน 3 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ 1) ฉันรู้สึกไม่สบายใจเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีน 2) ฉันอยากให้เวลาเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีนหมดเร็ว ๆ และ 3) ฉันไม่อยากเข้าห้องเรียนวิชาการฟังการพูดภาษาจีน ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์สามารถทดสอบสมมติฐานได้ ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 (H2): หลังการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ตามแนวคิดสมมติฐานการป้อนในระดับดีขึ้นไป

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ใน 2 ประเด็น ดังนี้

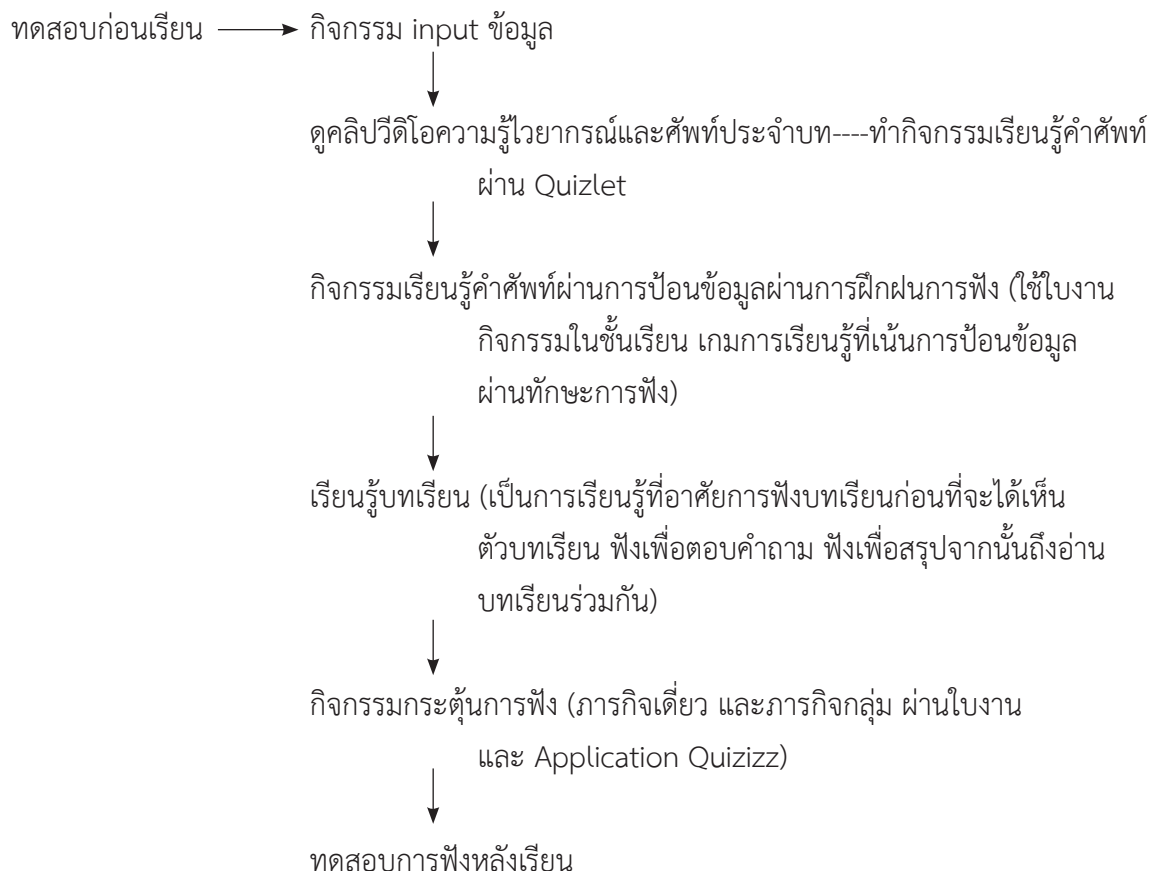
1) การพัฒนาทักษะการฟังหลังการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) ของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาการฟังการพูดภาษาจีน พบว่า ก่อนจัดการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.16 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.75 หลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.65 เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากคะแนนเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังหลังเรียนรู้ทั้ง 5 หัวข้อ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพิจารณาระดับนัยสำคัญจากค่า p-value ซึ่งระดับนัยสำคัญที่เหมาะสมควรมีค่าน้อยกว่า .05 เป็นไปตามที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ว่า

กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อนทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลทางภาษาเป็นจำนวนมาก ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้จะเน้นการนำเข้าข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสด้านการฟัง ซึ่งการฟังนั้นเป็นทักษะทางด้านการรับ เป็นความพยายามในการตีความและทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ได้ฟัง

เพื่อให้เกิดความหมายขึ้นภายในใจโดยการอาศัยความรู้เดิมและวัฒนธรรมทางภาษา (อิรลัษณ์, 2548 อ้างถึงในนุรอนี, 2012) ซึ่งการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนนั้นการฟังเพื่อดึงข้อมูลจากความรู้เดิม หรือวงคำศัพท์ภาษาเป้าหมายที่มีอยู่นั้นย่อมเป็นไปได้ยาก ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสถานการณ์การป้อนจึงเป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลจนสร้างเป็นความเข้าใจทางภาษา ซึ่งความเข้าใจทางภาษานี้เป็นปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับภาษาขององค์ประกอบการฟัง (อิรลัษณ์, 2548 อ้างถึงในนุรอนี, 2012) ซึ่งประกอบด้วยความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ

ที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจทางภาษา เช่นความสามารถในการรำลึกคำต่าง ๆ ได้ ความสามารถในการทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ความสามารถในการทำความเข้าใจในโครงสร้างของภาษา (Samuel, 1987: 259-309 อ้างถึงในนุรอนี, 2012) ดังนั้น ผู้เรียนจะได้รับป้อนข้อมูลทางภาษาในจำนวนที่เพียงพอ และยังเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ และจดจำไปเป็นความรู้ทางภาษาที่ต้องเก็บสะสม

การเรียนการสอนที่เน้นสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis) มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละคาบ ดังนี้

จะเห็นได้ว่าการป้อนข้อมูลจะเริ่มตั้งแต่ก่อนการเรียนในชั้นเรียน โดยที่ผู้เรียนจะต้องดูคลิปวิดีโอคำศัพท์และไวยากรณ์ในบทก่อนที่จะเข้าชั้นเรียน จากนั้นทำแบบฝึกหัดคำศัพท์ประจำบทโดยใช้ผ่านแอปพลิเคชันที่สร้างการเรียนรู้ที่เน้นเกี่ยวกับคำศัพท์และความหมาย Quizlet โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความทรงจำกับข้อมูลที่จะเรียนในอนาคต จากนั้นเมื่อถึงเวลาเรียนในชั้นเรียน ผู้เรียนจะทำกิจกรรมการฟังข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนจะใช้ภาษาจีนเป็นหลักในการดำเนินกิจกรรม เพื่อป้อนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเพื่อสร้างเป็นข้อมูลความรู้ที่จะใช้ในการเรียนบทเรียน การอ่านบทเรียน และทำกิจกรรมฟังแล้วพูด และสื่อสารในลำดับต่อไป ซึ่งแนวทางการจัดการเรียนการสอนนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Jia Sha (2015) ที่ว่าตัวป้อนที่สามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) ในการเรียนการสอนภาษาจีนประกอบด้วยภาษาที่ผู้สอนใช้พูด ภาษาที่ใช้ระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน และภาษาจากตำราหรือหนังสือที่ใช้ และแหล่งที่มาตัวป้อนทั้ง 3 แหล่งนี้จะต้องมีความชัดเจน เข้าใจได้ น่าสนใจ และจะต้องมีการเน้นย้ำหลายครั้ง

2) เจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมมติฐานตัวป้อน (The Input Hypothesis) จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 25 คน มีเจตคติภาพรวมกับข้อคำถามเชิงบวกในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.47 S.D. เท่ากับ .79 โดยในส่วนของข้อที่ระบุว่า “ฉันอยากเรียนภาษาจีน

ให้เก่ง” มีค่าเฉลี่ยถึง 4.88 จัดเป็นทัศนคติระดับสูง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถฟังเข้าใจ และทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้และอยากเก่งภาษาจีนมากขึ้น ดังข้อที่ระบุว่า “ฉันรู้สึกดีเมื่อสามารถตอบคำถามได้ในวิชาภาษาจีน” และ “ฉันอยากมีชั่วโมงเรียนวิชาภาษาจีนมากที่สุด” มีค่าเฉลี่ยถึง 4.68 และ 4.16 ตามลำดับ นอกจากนี้การเรียนการสอนตามทฤษฎีการป้อนนี้ยังทำให้ผู้เรียนรู้สึกคุ้นชินกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น หลังทำกิจกรรมในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยถึง 4.64 และสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ปราศจากสิ่งแวดล้อมของภาษาเป้าหมายจำกัดให้ผู้เรียนต้องใช้ภาษาจีนในชั้นเรียนเท่านั้น การจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการรับภาษาในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนได้รับและป้อนภาษาออกมาได้ดีที่สุด ซึ่งจะเห็นได้จากข้อที่ระบุว่า “วิชาการฟังการพูดภาษาจีนทำให้ฉันอยากพูดภาษาจีนมากขึ้น” มีค่าเฉลี่ยถึง 4.52 จัดเป็นค่าเฉลี่ยระดับสูงแปลความหมายว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีมากต่อการเรียนรู้ในรายวิชา ซึ่งผลของเจตคติที่ดีนี้เกิดจากผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาที่มีความเหมาะสมและสามารถทำความเข้าใจได้ ซึ่งตัวป้อนเหล่านี้มาจากภาษาที่ตัวผู้สอนใช้ภาษาเป้าหมายในการดำเนินการเรียนรู้ในชั้นเรียน สื่อวิดีโอจากแหล่งต่าง ๆ กิจกรรมการฟังที่น่าสนใจและมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะของตัวป้อนทางภาษาของ Krashen (1982) ที่ว่าตัวป้อนต้องน่าสนใจและเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นเรื่องใกล้ตัวจะลดความวิตกกังวลของผู้เรียนลงได้ และที่สำคัญการรับภาษาของผู้เรียนต้องได้รับตัวป้อนทางภาษาที่เข้าใจ

ได้ในปริมาณที่เพียงพอจนผู้เรียนจดจำเป็นความรู้ทางภาษาที่จะใช้ในการสื่อสารในลำดับต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดภาษาจีนเพิ่มเติม เพื่อเปรียบเทียบผลก่อนและหลังเรียนว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดจากการเรียนรู้ตามทฤษฎีสมมติฐานการป้อน (The Input Hypothesis)

2. การคัดเลือกเนื้อหาตัวป้อนทางภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนควรเลือกเนื้อหาที่มีความธรรมชาติ และหากเป็นเสมือนเหตุการณ์จริงได้ก็จะทำให้การเรียนรู้ดีขึ้น

3. การจัดการเรียนการสอนในงานวิจัยนี้เน้นการป้อนข้อมูลที่เข้าใจได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการได้ยิน สามารถเชื่อมโยงกับความหมายและจดจำได้ ซึ่งงานวิจัยนี้จะเน้นการรับข้อมูลผ่านการฟัง และถ่ายทอดข้อมูลผ่านการพูด การทำแบบฝึกหัด การทำกิจกรรมที่เน้นความเข้าใจ แม้กระทั่งข้อสอบก็เน้นความเข้าใจและการรับรู้ แปลผลการรับข้อมูล จึงทำให้ไม่ได้เน้นการจดจำตัวอักษร และการเขียนคำศัพท์ ดังนั้นหากรายวิชานั้นมีความจำเป็นในการวัดประเมินผลผ่านการเขียนข้อสอบอาจจะต้องมีการเพิ่มหรือเสริมกระบวนการเรียนรู้ตัวอักษรและการเขียนคำศัพท์เหล่านั้นเพิ่มเติม

REFERENCES

- Best, J.W. (1981). **Research in Education**. (4). New Jersey: Prentice Hall.
- Chotikan. J. (2020). **The Experiment Using Blended Learning in Chinese Program (Listening and Speaking Course) and the first year student's satisfaction survey of Dhurakij Pundit University** [Paper Presentation]. The 5th National and the 2nd International Conference on Education, Nakhon Rajchasisima.
- Gao, M. (2013). The Enlightenment of Krashen's Language Input Hypothesis on Chinese Teaching Listening Course. **Intelligence**, (11), 65.
- Huang, W.L. (2017). **Research for Thailand Ramkamhaeng University of Chinese Listening and Speaking Course** (Master dissertation). Sichuan Normal University. Sichuan.
- Kang, M.Y. (2016). **The Application of Communicative Approach in Intermediate Chinese Listening and Speaking Teaching in Thailand** (Master dissertation). Xi'an International Studies University. Xi'an.
- Krashen, S.D. (1985). **The Input Hypothesis: Issues and Implications**, New York: Longman.
- Krashen, S.D. (1982). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. New York: Pergamon Press.

- Liang, S.Y. (2019). **Teaching Design of Intermediate Listening and Speaking Course of Chinese as A Foreign Language Based on Flipping Classroom Teaching Mode.** (Master dissertation). Harbin Normal University, Harbin.
- Lu, J.J. (2009). Clarifying Two Important Facts in the Evolution of Teaching Chinese as a Foreign Language. **TCSOL Studies, (03)**, 5-6.
- Meng, X.T. (2020). The Application of Krashen's "Language Input Hypothesis" in Online Oral Chinese Teaching for Foreign Languages: A Case Study of the Chinese Summer Camp at Dongxin High School in South Korea. **Prose Hundred, (08)**, 102-103.
- Meng, Y.H. (2011). The Elements of the Open Teaching Model in Elementary Chinese Listening and Speaking Classes. In Cui Xiliang, **Research on Classroom Teaching of Listening and Speaking Chinese as a Foreign Language, (02)**, 72-79
- Ning, Y.M. (2020). **A Research on the Application of GPA Teaching Method in Elementary Level of Listening and Speaking Chinese as A Second Language Class.** (Master dissertation). Southwest Minzu University, Chengdu.
- Petroj, L. & ChamniPrasart, A. (2004). **Research Methodology**, Bangkok: Pimdeekarnpim.
- Qian, C.R. (2017). **The Applied Research on 'The Input Hypothesis' and 'The Affective Filter Hypothesis' of Krashen in Elementary Chinese Speaking Course.** (Master dissertation). Chongqing Normal University, Chongqing.
- Tian, L. (2011). Reflections on the Teaching Principles of Listening and Speaking in Elementary Chinese. In Cui Xiliang, **Research on Classroom Teaching of Listening and Speaking Chinese as a Foreign Language (02)**, 63-70
- Tohyoh, N. (2012). **Effects of instruction based on the natural approach on English proficiency of preparatory level learners.** (Master dissertation). Prince of Songkhla University, Songkhla.
- Wang, Q.Y. (2009). The Discussion on the main source of language input in teaching Chinese as a foreign language. **Journal of Hubei Correspondence University, 22(1)**, 109-110.
- Wang, X.F. (2019). Exploration in Krashen's Input Hypothesis and Teaching Chinese as a Foreign Language. **Northern Literature, (2)**, 136-137.

- Xue, C. (2013). **Strategic teaching Chinese Listening and Speaking for Thai Students- Thailand North- Chiangmai University as Example.** (Master dissertation). Jilin University. Jilin.
- Yanggang, P. (2013). Second Language Acquisition and Universal Grammar. **CONNEXION Journal of Humanities and Social Sciences**, 2(1), 104–126.
- Yang, J.Q. (2014). The Enlightenment of Language Input and Output on Teaching Spoken Chinese as a Foreign Language. **Young Writers**, (20), 43-44.
-